

תפלין דמארי עלמא, מה פתיב בהו. ואיהו קשורא דתפלין דיד, דאיהי שכינתא תתאה. והאי איהו דאוקמוה מארי מתניתין הראהו למשה קשר של תפלין ש דילך משה כליל תלת אנפי אבהן לעילא דתקיננו תלת צלותין דאיהו סימנם שחרית מנחה ערבית. מ"ה דידך צלותא דשבת דאתמר ביה (בה) (בראשית א) ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ואתפליל מרפכתא תתאה דאהרן דוד ושלמה ואדם קדמאה לעילא ובת זוגיה לתתא אם פל חי דאיהו צדיק ח"י עלמין.

ובגין דא אהרן אף על גב דאיהו ימינא אוקמוה רבנן ביה, אהרן שושבינא דמטרוניתא הוה. רעיא מהימנא, יעקב איהו כליל תלת אבהן דביה רכיב אדם קדמאה ולא למגנא אוקמוה מארי מתניתין שופריה דיעקב כשופרא דאדם קדמאה.

אמר בוצינא קדישא רעיא מהימנא חזינא דפפל קדשא ברין הוא שמך ואמר משה משה לאכללא לך במרפכתא עלאה ובמרפכתא תתאה. לאכללא בך אדם קדמאה מסטרא דאברהם ולאכללא בך חיה מסטרא דאהרן דוד ושלמה.

למה לא כפל שמייה דיעקב הכי אמר ליה בוצינא קדישא בגין דקרא ליה יעקב וקרא ליה ישראל. יעקב לישראל דעוקבא דהיינו נוקבא, דאתמר עקבו של אדם הראשון מכהה גלגל חמה. ואקרי ישראל, דתמן ראש דכורא, רישא לנוקבא, דהיינו עקב. והאי איהו דאמר קדשא ברין הוא לחוייא (בראשית ג) הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב. ודא גרם שכינתא בגלותא דאתמר ביה (משלי כ"ב) עקב ענוה יראת יי.

תרא רבי שמעון וחדו מארי מתיבתא ואמרו קמיה. פומא דשכינתא סיני, מאן יכיל למיקם (קמיה)

בגלות, שנאמר בה (משלי כב) עקב ענוה יראת ה'.

שמח רבי שמעון ושמוחו ראשי הישיבה ואמרו לפניו, פה השכינה, סיני, מי יכול לעמד ולפניו,

שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרִיף הוּא וְשִׁכְנֵתוֹ
מְדַבְּרִים עִמּוֹ, וְשֵׁשׁ רַבּוֹת שֶׁל
הַיְשִׁיבָה הַתַּחְתּוֹנִים מְדַבְּרִים
עִמּוֹ, וְאֵף שֵׁשׁ רַבּוֹת שֶׁל
הַיְשִׁיבָה הָעֲלִיּוֹנָה כֶּף מְדַבְּרִים
עִמּוֹ. עַל פִּיךָ נֶאֱמַר וְהִנֵּה מִלְאָכִי
אֱלֹהִים עֲלִים וְגוֹמֵר.

דְּבַר אַחֵר וַיִּחְלַם וְהִנֵּה סֵלֶם.
פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, סִינַי זֶה
סֵלֶם, וְהוּא ק"ל, וְסוּד הַדְּבַר -
(שְׁעֵיחַ ט) הִנֵּה ה' רַכֵּב עַל ע"ב
ק"ל. עַב זֶה יוֹדֵד ה"י וַיִּוֹד ה"י.
וְעוֹד - יוֹדֵד. יוֹדֵד ה"א. יוֹדֵד
ה"א וְאִ"ו. יוֹדֵד ה"א וְאִ"ו ה"א -
זֶה מְאָה וְשָׁלִשִׁים. הַאוֹתִיּוֹת
הַרְאֵשׁוֹנוֹת עוֹלוֹת לְשִׁבְעִים
וְשָׁנִים. הַאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן
תּוֹלְדוֹתֵיהֶן עוֹלוֹת לְמְאָה
וְשָׁלִשִׁים. ע"ב ק"ל מֵאֲתִים
וְשִׁפְתִים כַּחֲשׁבוֹן ב"ר.

אַתָּה הוּא הַבֵּן, הַרוֹעֵה הַנְּאָמָן,
עֲלִיף נֶאֱמַר (תַּהֲלִים ב) נִשְׁקוּ בַר.
אַתָּה הוּא רַבֵּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, גְּדוֹל
לְמִטָּה, רַבֵּן שֶׁל מִלְאָכִי הַשְּׂרֵת,
ב"ר לְמַעְלָה, בֵּן שֶׁל הַקְדוּשׁ
בְּרִיף הוּא וְשִׁכְנֵתוֹ, וְהָסֵר "גַּם"
לְהַשְׁלִים לְמֵאֲתִים אַרְבָּעִים (תַּמְשָׁה) עֲלֵיהֶם
נֶאֱמַר לְגַבִּי מְשִׁיחַ בֵּן יוֹסֵף (שְׁמוֹת
ב) גַּם יְהוֹנָה הַעֲבִיר חֲטָאֲתָךְ לֹא
תָמוּת. ב"גַּם" הִנֵּה הַתְּכַפֵּר דָּוִד,
וְזֶהוּ שְׁעוֹר שֶׁל הַחֲלָה, אַרְבָּעִים
וְשָׁלֹשׁ בֵּיּצִים וְתוֹסֶפֶת חֲמֵשׁ
בֵּיּצָה, רְמוּז (וַיִּקְרָא ה) וְחֲמִשְׁתּוֹ
יִסַּף עֲלָיו.

אֲשֶׁרִי הַתְּפִלָּה הַיּוֹצֵאת מִפִּיךָ,
כְּמוֹ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרִיף הוּא יֵרֵד עַל
הַר סִינַי וְנֶאֱמַר בּוֹ (דְּבָרִים כט) כִּי אֵת
אֲשֶׁר יִשְׁנֶה פֶה עֲמָנוּ עֲמַד הַיּוֹם
[וְגו'] וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנוּ פֶה עֲמָנוּ
הַיּוֹם, כֶּף כְּשֶׁאֲתָה מִשְׁתַּדֵּל
בַּתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, הַקְדוּשׁ בְּרִיף
הוּא מְכַנֵּס עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְכָל הַנְּשֻׁמוֹת הַלְלוּ שְׁהִיו וְשַׁעֲתִידִין לְהַיּוֹת, וְכָל מַחְנֹת הַמִּלְאָכִים,
וְיוֹרֵד בְּצִלְמָךְ לְקַבֵּל תְּפִלָּתְךָ וְתוֹרָתְךָ, מִשּׁוֹם שֶׁמַּחֲשַׁבְתָּךְ לֵיחַד אֵת הַקְדוּשׁ בְּרִיף הוּא עִם שִׁכְנֵתוֹ

דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיף הוּא וְשִׁכְנֵתִיהָ מִמְלָלֵן בִּיה וְשִׁתִּין רַבְּבָן
דְּמַתִּיבְתָא תַּתְּאָה מִמְלָלִין בִּיה וְאֵיף שִׁתִּין רַבּוֹא
דְּמַתִּיבְתָא עֲלָאָה הַכִּי מִמְלָלִין בִּיה. עַל פּוּמְךָ אֲתָמַר
וְהִנֵּה מִלְאָכִי אֱלֹהִים עוֹלִים וְגו'..

דְּבַר אַחֵר וַיִּחְלֹם וְהִנֵּה סֵלֶם פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר
סִינַי דָּא סֵלֶם וְאִיהוּ ק"ל וְרִזָּא דְמִלָּה (שְׁעֵיחַ ט)
הִנֵּה יְיָ רַכֵּב עַל ע"ב ק"ל. ע"ב דָּא יוֹדֵד ה"י וַיִּוֹד ה"י
וְעוֹד יוֹדֵד. יוֹדֵד ה"א. יוֹדֵד ה"א וְאִ"ו. יוֹדֵד ה"א וְאִ"ו
ה"א, דָּא ק"ל. אֲתוּוֹן קְדָמָן סֵלְקִין לְע"ב אֲתוּוֹן דְּאִינוּן
תּוֹלְדִין דִּילְהוֹן סֵלְקִין ק"ל. ע"ב ק"ל מֵאֲתִן וְתִרִין
כַּחֲשׁבוֹן ב"ר.

אַנְתָּה הוּא בַר, רַעֲיָא מְהִימְנָא עֲלֵךְ אֲתָמַר (תַּהֲלִים ב) נִשְׁקוּ
בַר, אַנְתָּה הוּא רַבֵּן דִּישְׂרָאֵל רַב לְתַתָּא רַבֵּן דְּמִלְאָכִי
הַשְּׂרֵת ב"ר לְעִילָא בְרָא דְקַדְשָׁא בְרִיף הוּא וְשִׁכְנֵתִיהָ
(תַּסֵּר ג"ם לְאֶשְׁלָמָא ר"מ"ה) עֲלֵייהוּ אֲתָמַר לְגַבִּי מְשִׁיחַ בֵּן יוֹסֵף
(שְׁמוּאֵל ב' י"ב) גַּם יְהוֹנָה הַעֲבִיר חֲטָאֲתָךְ לֹא תָמוּת. כֶּהֱאִי
ג"ם אֲתַכְּפֹר דָּוִד וְהֵאִי אִיהוּ שִׁיעוּרָא דְחֲלָה מ"ג בֵּיּצִים
וְתוֹסֶפֶת חֲמֵשׁ בֵּיּצָה רְמִיזו (וַיִּקְרָא ה) וְחֲמִישִׁיתוּ יוֹסֵף
עֲלָיו.

זְכָאָה צְלוֹתָא דְנִפְיָךְ מִפּוּמְךָ כְּגוֹנוֹנָא דְקַדְשָׁא בְרִיף הוּא
דְנַחֲתִית עַל טוֹרָא דְסִינַי וְאֲתָמַר בִּיה (דְּבָרִים כ"ט) כִּי
אֵת אֲשֶׁר יִשְׁנֶה פֶה עֲמָנוּ עֲמַד הַיּוֹם וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנוּ פֶה
עֲמָנוּ הַיּוֹם, הַכִּי כַד אֵת מִשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא וּבְצְלוֹתָא,
קַדְשָׁא בְרִיף הוּא כְּנִישׁ עֲלָאִין וְתַתְּאִין. וְכָל אֲלִין
נִשְׁמַתִּין דְּהוּוּ וְדַעֲתִידִין לְמַהוּוּ, וְכָל מְשִׁירִין דְּמִלְאָכִין.
וְנַחֲתִית בְּצוֹלְמָא דִּילְךָ, לְקַבֵּל צְלוֹתָא דִּילְךָ, אוֹרֵייתָא
דִּילְךָ. בְּגִין דְּמַחֲשַׁבְתָּא דִּילְךָ לֵיחַדָּא לְקוֹדֶשׁא בְרִיף הוּא
וְשִׁכְנֵתִיהָ כְּכָל מְשִׁירִין דִּילִיהָ לְעִילָא וְתַתָּא בְּאוֹרֵייתָךְ
וּבְצְלוֹתָךְ קַדְשָׁא בְרִיף הוּא מְצַרְף מַחֲשַׁבָה טוֹבָה

הוּא מְכַנֵּס עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְכָל הַנְּשֻׁמוֹת הַלְלוּ שְׁהִיו וְשַׁעֲתִידִין לְהַיּוֹת, וְכָל מַחְנֹת הַמִּלְאָכִים,
וְיוֹרֵד בְּצִלְמָךְ לְקַבֵּל תְּפִלָּתְךָ וְתוֹרָתְךָ, מִשּׁוֹם שֶׁמַּחֲשַׁבְתָּךְ לֵיחַד אֵת הַקְדוּשׁ בְּרִיף הוּא עִם שִׁכְנֵתוֹ